Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 190 (1940) ♦ Субота, 3 жовтня 1998 року ♦ Ціна договірна

Привітання Верховної Ради України працівникам освіти з нагоди Дня працівників освіти

Шановні освітяни!

Дорогі наші вчителі!

Щиро і сердечно вітаємо вас з Днем працівника освіти! Цей день віддавна справедливо вважається святом усього українського народу. Адже з кожною людиною на все життя залишаються улюблені вчителі, які щедро ділилися знаннями, допомагали обрати вірний шлях на порозі самостійного життя, зігрівали нас у труднощах і невдачах невичерпним теплом своїх душ і сердець.

Надходить час, і діти та внуки тих, хто вчився раніше, сідають за шкільні парти для того, щоб з вашою допомогою засвоїти знання і досвід старших поколінь. Так завдяки вашій самовідданій праці триває естафета життя, продовжується сходження суспільства по тернистому шляху прогресу.

Непростим виявилося свято цього року. Економічні негаразди даються взнаки затримками зарплати і невиправданими сподіваннями. Не працюють окремі школи. Та з'являються надії до близьких змін на краще. Над подоланням кризи починають активно співпрацювати Верховна Рада і виконавчі структури. Видатні вчені і досвідчені фахівці готують Національну програму відродження України. Ми знаємо, що робити, і зуміємо це організувати. Наша ринкова будівля обов'язково зводитиметься з цеглинок соціальної справедливості, непересічним розумом і золотими руками ваших вихованців.

Саме ви маєте зарядити їх потужною енергією соціального оптимізму, громадянської гідності, душевного благородства. Саме тут міститься головний ключ до усвідомлення вищого інтересу народу: створення суспільства соціальної гармонії і рівних можливостей, свободи ініціативи і захищеності людини.

Будемо всі пам'ятати мудрий заповіт видатного педагога нашого часу Василя Олександровича Сухомлинського, звернений до вчителів України: «Вища педагогічна мудрість нашої професії в тому, щоб у серці кожної людини, яку ми виховуємо, найбільшою святинею стала наша Батьківщина. Від нас залежить, щоб кожний вихованець розумів і серцем сприймав велику істину: «Вітчизна без мене може обійтися, я ж без неї — ніщо».

Бажаємо всім працівникам освіти творчої наснаги і міцного здоров'я, великого людського щастя, віри і впевненості у кращому майбутті!

На порозі новий вік

Учора Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко мав зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Ісламської Республіки Іран Бехзадом Мазахері у зв'язку з його від'їздом на батьківщину.

Олександр Ткаченко зазначив, що останнім часом відносини між Україною та Іраном істотно поліпшилися і в цьому заслуга пана Бехзада Мазахері. Він підтримав думку посла, що XXI століття має стати віком переговорів та співробітництва між країнами різних культур, і сподівається на мирне врегулювання всіх суперечливих питань. Олександр Ткаченко також виявив стурбованість розвитком подій на ірано-афганському кордоні.

Посол Ірану в Україні підтвердив запрошення від глави парламенту цієї країни відвідати Іран з офіційним візитом. На його думку, це сприятиме розвитку співробітництва і може стати поштовхом до збільшення товарообігу між двома країнами з 300 млн. до 1 млрд. доларів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вчитель: слово горде, а життя гірке

Завтра — День працівників освіти

Хто не пам'ятає свою першу вчительку? Мабуть, серед нормальних людей таких немає. Не сумнівайтеся: і урядовці, з вини яких місяцями не отримують зарплати викладачі шкіл, училищ, технікумів та вузів, пам'ятають тих, хто їх навчив писати й рахувати. Незважаючи на добру пам'ять про свого першого вчителя, можновладці перетворили сіячів розумного, доброго, вічного на жебраків, що живуть на мізерну зарплату. Та й ту у багатьох регіонах країни видають з великими затримками. Іноді здається, що наша середня освіта тримається лише на любові Вчителя до дітей, до своєї роботи. І навіть безгрошів'я не відбиває в ентузіастів освіти охоту шукати нові форми навчання, виховання громадян незалежної України. Вони все-таки крутяться. Про трьох з них, які очолюють школу, ліцей і училище, читайте на 6-й сторінці. Всіх освітян та їхніх учнів ми вітаємо зі святом.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Прем'єра рубрики

Запитайте в депутата

Півроку минуло відтоді, як народні депутати України отримали від нас мандати довіри. Що зроблено за цей час? Чи реалізовано бодай одну з численних передвиборних обіцянок?

Про це та інше, шановні читачі, ви можете поцікавитися у свого обранця, надіславши листа до редакції. Ми опублікуємо його під рубрикою «Запитайте в депутата», яку сьогодні започатковуємо. Отож скористайтеся нагодою поспілкуватися зі своїм депутатом, турбуйте його своїми запитаннями, проблемами, пропозиціями — він, власне, і боровся за мандат, щоб допомагати виборцям.

Конкурс листа

Цього разу — без переможців

За підсумками двох останніх місяців переможця конкурсу «Лист на першу сторінку», на жаль, не визначено. Заохочувальні премії (по тридцять гривень кожному) присуджено **Г. Білоусову,** лист якого надруковано в «ГУ» за 3.09.98 р. і **Г. Герасимову** («ГУ» за 10.09.98 р.).

Вітаємо дописувачів і нагадуємо, що конкурс на кращий лист місяця триває. За короткий, влучний, іронічний і діловий лист переможець отримає 100 гривень.

Просимо авторів обов'язково повідомляти паспортні дані та особисті ідентифікаційні номери.

Врожай-98

Про солодке доводиться лише мріяти

Упродовж вересня на переробку надійшло менш як шість мільйонів тонн буряків (план 8,2 млн. тонн). Не дивно, що цукроварні простоюють без стратегічної сировини — у роботу включилися лише 111 підприємств із 180 бажаючих варити «білу валюту». Повільне надходження буряків на заводи керівники господарств пояснюють відсутністю пального для їх транспортування.

Нинішнього сезону виробництво цукру, за прогнозами, становитиме 2 млн. тонн — на рівні минулого, далеко не солодкого для галузі року.

Дивна «забудькуватість» колег із «Сільських вістей»

Репліка

Хотілося б думати, що це просто неуважність, недогляд колег-журналістів. Не віриться і відкидається як абсурдна версія, що це зроблено умисно в період передплатної кампанії.

Про що йдеться? У «Сільських вістях» за 1 жовтня вказано передплатні тиражі деяких українських газет у жовтні 1998 року. Так от: тираж нашої газети вказано неповний — лише україномовного варіанта. Хоча «Сільські вісті» наголошують, що то тираж спільний, аж чорним по білому написано: «Голос України» (укр. та рос.)», а далі цифра тільки українського передплатного тиражу.

(Закінчення на 4-й стор.).

P.S.

○ **Сьогодні у столичному планетарії відбудеться ярмарок вакансій.**

○ **На 270 млн. грн. знижено суму, передбачену для компенсації вкладникам Ощадбанку колишнього СРСР на 1998 рік.**

○ **У благодійно-освітню подорож західними областями України вирушив поїзд, розпочавши цим акцію «Жінки України — дітям».**

У номер

До позначки кипіння ще не дійшли

Секретар Ради національної безпеки та оборони України Володимир Горбулін, оцінюючи загальну соціальну ситуацію в Україні на брифінгу в адміністрації Президента, запевнив, що «сьогодні ще немає критичної точки кипіння». Однак, якщо і надалі не буде кроків, які хоча б демонструватимуть поліпшення життя, то гарантувати спокійне соціальне майбутнє держави секретар РНБО не може.

Характеризуючи діяльність Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, він відзначив «стійкість його світогляду» і назвав «цікавою особистістю». В. Горбулін вважає, що нинішній глава парламенту має власне бачення «якщо не майбутнього, то сьогодення» країни.

На думку секретаря РНБО, Верховна Рада мала б інакше реагувати на виступ голови Держдуми Росії Геннадія Селезньова. Як саме, він не пояснив, але наголосив: «Кожна держава і її парламент повинні мати своє бачення національної гідності, свого сучасного і майбутнього, незалежно від того, хто до нас приїхав з гостей і яке має ідеологічне чи політичне забарвлення».

Голодному солдату снитиметься хліб

Президент України Леонід Кучма підписав указ про призов у жовтні—грудні 1998 року на дійсну військову службу громадян, які досягли призовного віку, і звільнення у запас військовослужбовців, котрі відслужили належні терміни. Коментуючи указ, міністр оборони України генерал армії Олександр Кузьмук сказав кореспондентові ДІНАУ, що вперше в указі визначено кількість призовників, необхідних кожному військовому формуванню — майже 50 тисяч.

За Конституцією, кожний юнак, що досягнув призовного віку, має захищати свою Батьківщину. Проте нині армія не забезпечує юнаків необхідним мінімумом для цього, і вони фактично приречені на поневіряння. А з голодного солдата вимагати патріотизму і професійної підготовки просто смішно. Чи не доцільніше мати одного професіонала, ніж десять голодних рекрутів?

У Центральній виборчій комісії

Центральна виборча комісія на своєму засіданні розглянула заяви кількох кандидатів у народні депутати України, які балотувалися в одномандатному виборчому окрузі № 97 (м. Бориспіль Київської області) на повторних виборах 13 вересня 1998 року, щодо визнання виборів недійсними, але не задовольнила їх.

Замість депутата, який вибув, в одномандатному виборчому окрузі № 97 ЦВК зареєструвала Абдулліна Олександра Рафкатовича, президента АТЗТ «Інтергаз», народним депутатом України, а Сопруна Сергія Івановича, президента ТОВ «Інтекс-МБ», члена НДП, народним депутатом України, обраним на повторних виборах 16 серпня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 129.

За результатами виборів народних депутатів 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі зареєстровані народними депутатами України Гінзбург Олена Петрівна, заступник директора ВАТ «Конотопський арматурний завод», член КПУ, та Чорноволенко Олександр Віленович, начальник валютно-експортного управління Київської міськдержадміністрації, член НРУ.

Поки судді вирішують, кандидати не зівають

У 222-му та 63-му виборчих округах завершилося висування і почалася реєстрація кандидатів у депутати для участі в повторних виборах 29 листопада.

У 222-му окрузі одержали підписні листи для збирання 900 підписів виборців на свою підтримку 20 кандидатів, зокрема й Сергій Головатий.

А в 63-му окрузі вже зареєстровано одного кандидата. Зазначимо, що реєстрація кандидатів закінчується 14 жовтня.

На виборах 29 березня у 63-му окрузі (м. Старобешів Донецької області) було обрано депутатом президента промислово-інвестиційної групи «РосУкр» Анатолія Богатиренка, у 222-му окрузі (м. Київ) — президента Української правничої фундації Сергія Головатого. Результати виборів у цих округах Печерський районний суд визнав недійсними, однак обидва депутати прийняли присягу й працюють у парламенті. І якщо вони здобудуть перемогу на повторних виборах, то стануть найлегітимнішими депутатами.

Центральна виборча комісія ухвалила рішення про проведення 29 листопада повторних виборів у цих округах на підставі судових рішень, однак Верховний суд України скасував ці рішення (у 63-му окрузі 2 вересня, у 222-му — 23 вересня) і направив обидві справи на нове слухання до суду першої інстанції. Поки що Центрвиборчком свого рішення не скасував.

Парламентська хроніка

Держбюджет-99 «з кондачка» не пройде. Депутати повернули його проект авторам

Вечірнє засідання 1 жовтня

Розглянувши запропоновані урядом законопроекти про відміну пільг деяким категоріям громадян, парламент відхилив їх як неприйнятні. Пільги з оплати спожитої електроенергії, послуг зв'язку та проїзду в громадському транспорті переважно стосувалися працівників міліції, прокуратури, суду, слідчих органів, Служби безпеки і військовослужбовців строкової служби, а також лікарів, учителів і працівників культури, що працюють на селі.

Далі на прохання Комітету з питань бюджету парламентарії повернулися до обговорення проекту постанови «Про проект закону «Про державний бюджет України на 1999 рік», поданого профільним комітетом. Доповідачем з цього питання виступив голова підкомітету Комітету з питань бюджету Євген Жовтяк. Зал підтримав і доповідача, і висновки та пропозиції, викладені у законопроекті: за прийняття постанови проголосував 281 депутат, 12 — проти, ніхто не утримався з 362 зареєстрованих депутатів.

Згідно з постановою Кабінет міністрів має подати на розгляд парламенту проект держбюджету разом з бюджетами Пенсійного фонду і Фонду соціального страхування. Нацбанку парламент запропонував до 10 жовтня подати до Верховної Ради основні напрями грошово-кредитної політики на наступний рік і проект плану розподілу доходів НБУ.

У прийнятому документі також запропоновано уряду змінити порядок і підходи до формування місцевих бюджетів, фінансування видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення. Депутати відзначили, що в нинішньому варіанті проекту розрахунки доходів і витрат виконано на основі прогнозних показників, які не відповідають теперішній соціально-економічній ситуації.

Депутати констатували ще один факт: не внесено на розгляд Верховної Ради, як передбачалося, до 1 вересня програму діяльності Кабінету міністрів, основні прогнозні макропоказники економічного і соціального розвитку на 1999 рік. Отже, у виконавчої влади є шанс знову показати в пресі «справжнє обличчя парламенту», який нехтує її «творчу діяльність», а в самої Верховної Ради з'явився ще один аргумент з реальної практики. Повернувши законопроект за «старою адресою», парламент засвідчив: «з кондачка» засадничі документи через нього не пройдуть.

Про заходи виведення з кризового стану гірничо-металургійного комплексу України доповіли міністр промислової політики Василь Гуреєв та голова Комітету з питань промислової політики Анатолій Кінах. Після бурхливого обговорення заходів парламентарі вирішили голосувати «на свіжу голову», тобто вранці 2 жовтня.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Хто заробить на освіту?

Ранкове та денне засідання 2 жовтня

Напередодні Дня працівників освіти Верховна Рада розпочала обговорення проекту Закону «Про вищу освіту». Міністр освіти Михайло Згуровський і голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Василь Кремінь детально зупинилися на основних положеннях законопроекту. Адже не секрет, що сьогодні освіта, зокрема, й вища, переживає не найкращі часи. Скорочується число державних вузів, зростає кількість приватних закладів вищої освіти. Водночас у державних вузах трохи більше 10 відсотків студентів навчається за державний кошт. Продовжує існувати розрив між вищою освітою і науковими закладами. Зростає державна заборгованість з виплати зарплати працівникам вузів і стипендії студентам.

Саме тому, на думку Василя Кременя, треба вдосконалювати систему фінансування державних вузів. Зокрема, він пропонує запровадити не тільки платне навчання у вузах, а й видати студентам цільові індивідуальні державні кредити з виплатою через 10 —15 років у післявузівський період.

Щоправда, виступаючі в обговоренні законопроекту залежно від ідеологічних переконань критикували ті чи ті статті, які, на їх погляд, суперечать позиції фракції. Саме тому дуже часто лунали пропозиції відправити цей законопроект на доопрацювання. І лише фракція «Громада», за дорученням якої виступив Михайло Павловський, висловила думку прийняти закон у першому читанні. Цієї ж позиції дотримується і голова Комітету з питань науки і освіти Володимир Семиноженко. Він переконував депутатів, що законопроект не можна «класти під сукно», бо, як показує практика, вища освіта ризикує опинитися без законодавчого забезпечення. Проте тривалий час депутати не могли дійти згоди. Під час окремих голосувань бракувало від 4 до 6 голосів, аби прийняти законопроект у першому читанні. Лише після тривалого голосування сесія відправила законопроект на доопрацювання з тим, щоб розглянути його у жовтні у повторному першому читанні.

На ранковому засіданні народні обранці внесли також поправку до Закону «Про оренду землі» і відправили на доопрацювання проект рішення «Про заходи по виведенню з кризового стану гірничо-металургійного комплексу України».

Новообраний Олександр Абдуллін склав присягу народного депутата.

Після перерви народні обранці обговорили проект закону «Про фонд гарантування вкладів фізичних осіб». Голова Національного банку Віктор Ющенко наголосив, що джерела формування фонду будуть різні. Зокрема, певний процент від вкладів громадян у комерційні банки надходитиме на рахунок цього фонду. Окрім того, комерційні банки робитимуть разові і спеціальні внески тощо. В. Ющенко, як і голова Комітету Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності Валерій Альошин, закликав прийняти цей законопроект у першому читанні.

Однак, як показала дискусія, сесійний зал був не налаштований сприймати положення законопроекту. А тому, врешті-решт, проект закону відправили на доопрацювання з наступним розглядом у режимі першого повторного читання.

Верховна Рада прийняла ряд інших рішень.

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко від імені народних обранців привітав працівників освіти з їхнім професійним святом.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У комітетах Верховної Ради України

Комітет з питань молодіжної політики, фізичної культури і спорту розглянув проект закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації», визначив термін проведення слухань в комітеті про становище молоді та про розвиток фізичної культури і спорту, підбив підсумки роботи IV Всесвітнього конгресу українських молодіжних організацій.

Як співорганізатори конгресу члени комітету Іван Кириленко, Юрій Криворучко, Вадим Місюра, Олександр Старинець взяли участь в обговоренні питань, внесених на розгляд пленарних засідань і секцій.

Проведено також виїзне засідання комітету разом з Національним комітетом молодіжних організацій, на якому проаналізовано результати виконання молодіжних проектів і програм, стан їх фінансування. Увагу було зосереджено на нагальній потребі запровадження системи фінансування оздоровлення студентів, необхідності створення в м. Києві центру молодіжних і дитячих об'єднань. Ухвалено відповідні рішення, підготовлено низку пропозицій до Кабінету міністрів України.

Голова комітету Іван Кириленко виступив перед викладачами і студентами Національного університету фізичного виховання і спорту, провів робочу зустріч з керівниками навчального закладу з питань подальшого вдосконалення законодавства про сприяння розвитку фахової освіти, наукової роботи, підготовки тренерських кадрів і спортсменів. Відзначено також участь Київської держадміністрації, голови Олександра Омельченка в сприянні розвитку матеріальної бази Школи вищої спортивної майстерності при університеті.

За участю членів комітету в м. Кременчуці було проведено виїзний семінар-нараду працівників соціальних служб для молоді.

***

У Комітеті з питань національної безпеки й оборони відбулася зустріч зі слухачами Королівського коледжу оборонних досліджень Великої Британії. У коледжі, заснованому в 1927-му, щороку навчається 75—80 слухачів. Це — британські офіцери й посадові особи, а також представники збройних сил та урядовці інших країн, які підвищують свою кваліфікацію з питань вироблення й практичного втілення оборонної політики. У коледжі навчають розумінню політичних, геостратегічних, економічних та соціальних чинників для вироблення зовнішньої та оборонної політики.

Представники Великої Британії, Австрії, інших країн цікавилися політико-економічними й соціальними аспектами життя в Україні, заходами щодо прискорення виходу України з кризового стану.

Ознайомлюючись з законодавством України в галузі національної безпеки й оборони, члени делегації з'ясували для себе зміст і специфіку роботи комітету, його вплив на діяльність Міністерства оборони, інших силових структур, їх фінансування. Не залишилися поза увагою й такі питання, як розширення НАТО, перспективи ратифікації угод з Чорноморського флоту, Договору з відкритого неба та Конвенції щодо заборони хімічної зброї.

Керівник делегації — генерал-майор К. Філбі від імені її членів запевнив, що зустріч у комітеті допомогла їм глибше зрозуміти нинішню Україну, її проблеми, а також відчути рішучість української влади здолати всі труднощі задля ліпшого майбуття своїх громадян.

Прес-служба Верховної Ради України.

НЕЩОДАВНО *одна з газет опублікувала нотатки свого кореспондента про непересічну подію — установчий з'їзд центральної спілки споживчих товариств «Відродження». Непересічну, бо, по-перше, так чи інакше вона зачіпає інтереси мільйонів співгромадян, по-друге, засвідчила створення нової структури, що є альтернативною розгалуженій з-понад віковою історією — Центральної спілки споживчих товариств України (Укоопспілки).*

Розкол.

Вникнемо у подробиці

Інакше кажучи, ішлося про розкол у споживчій кооперації України. Тож, пославшись на «ряд цифр, оприлюднених нещодавно фінансово-економічним управлінням Укоопспілки», та на безадресні узагальнені висловлювання організаторів «Відродження», газета звинувачує у всіх негараздах перших і виставляє за істинних реформаторів других, неодноначно натякаючи при цьому, що «нова Центроспілка не є закритою структурою...»

Процеси, які відбуваються нині у системі споживчої кооперації, — неоднозначні, складні, болісні. Не вина, а лихо кооператорів у тому, що загальнодержавний розвал в економіці довів «до ручки» і кожного з них, і систему загалом. Отут би й, справді, ще більше згуртуватися і разом подумати, як вижити.

Це й відбувається нині в системі Укоопспілки: останні колегіальні рішення поставили її на чіткі реформаторські рейки — впроваджується низка принципових цільових програм відродження в новому економічному середовищі.

Натомість міні-«Відродження», до якого увійшли Київська та Донецька облспоживспілки, пішло осібним, роздільно-феодальним шляхом. Нехай і так. Зрештою, таке рішення не суперечить головному принципу споживчої кооперації: добровільність членства. Однак не зайве спитати: а що, власне, стоїть за «Відродженням»? Хто ж таки і де прийшов до думки «про потребу створити свою центральну спілку споживчих товариств»?

Мені довелося побувати не в одному районі Київщини і на власні очі пересвідчитися, якими методами досягалося «демократичне волевиявлення». Враження доповнювали і підтверджували документи оргкомітету по створенню «Відродження». Вони свідчили: до споживспілок та споживчих товариств летять постанови, циркуляри і розпорядження з чіткими і незаперечно однозначними вказівками, як діяти. А суть дійства полягала в тім, аби за наказом «згори» (тобто керівництва згаданих облспоживспілок) викликати «ініціативу», «підтримку», «волевиявлення» низових ланок системи. Тим самим легалізувати роботу оргкомітету, надати їй легітимного характеру і забезпечити «масовку» майбутнього «Відродження», себто відкрити до нього «добровільну» дорогу споживчим товариствам, райспоживтовариствам, райспоживспілкам, обласним спілкам споживчих товариств. Для цього від них вимагалася справжня дрібниця: у зазначений термін провести дільничні збори, загальні збори чи збори уповноважених, конференції райспоживспілок. Аби й така формальна дещиця не стала обтяжливою для низових ланок, туди надіслали хоча й рекомендований, проте досить детальний (на всі «випадки життя») порядок денний. А Київська облспоживспілка — ще й поширені (8 друкованих сторінок) «Тези до виступу...» плюс іще одну сторінку «Доповнень до виступу...». Задля персональної підстраховки дій і поведінки кожної райспоживспілки, кожного її керівника облспоживспілка провела ще й селекторну нараду, де кожен персонально мав «на людях» відповісти: «Єсть!»

А як зустріли новину «згори» самі кооператори Київщини, що вони з цього приводу думають? Ось деякі диктофонні записи: Голова райспоживспілки, який просив не називати його імені, але спілка згодом увійшла до складу «Відродження»:

— Жити ж якось треба... Куди нам, сільським кооператорам, іще подітися, де знайти іншу роботу?.. Засідання правління райспоживспілки справді було. Згідно із нормативними документами і селекторною нарадою «згори». Наш документ говорить про одне: скликати районну конференцію кооператорів. Жодних оцінок і думок... Але як воно все це робиться, — ви й самі знаєте...

Голова Гоголівського споживчого товариства Броварського району М. Дяченко:

— Мені сказали — я роблю. І зроблю. Але хотів би іще, аби голова облспоживспілки сів разом з нами так, як оце зараз ми з вами сидимо, — з мікрофоном чи без мікрофона, — і ми поговорили б щиросердно: хто в чому несправедливий, як кооперації сили наростити, а не розтинати її на шматки...

Більш емоційним щодо реформ був директор Баришівського плодоконсервного заводу, котрий безпосередньо підпорядкований облспоживспілці:

— Які реформи? Яке «Відродження»? Так, як пропонують реформуватися нам, — безвилазна кабала...

Ветеран кооперації, член ради Броварської райспоживспілки В. Польовий:

— Я спитав на правлінні: який вигляд така мініатюрна спілка — «Відродження» — матиме на фоні країни? Як її сприймуть міністерства й відомства? Як на таке зреагує Міжнародний кооперативний альянс? Адже наша Укоопспілка є членом Міжнародного альянсу... Тому я сказав на зборах «Відродження» — то буде нашою незаконнонародженою дитиною, навіщо пускати байстрюка на простори України?

Розмовляв із багатьма керівниками споживчих товариств. Усі згодні: коїться дурниця, цього не треба робити. Але бояться відверто сказати, що думають.

Наведу ще одне, дуже характерне висловлювання керівника автотранспортного підприємства кооператорів:

— Говорили, що Пак хоче відділитися, стати самостійним... Я не вникав у подробиці... Гадаєте, щось від того зміниться? Яка різниця: буде «Відродження» чи можна й без цього обійтися...

Опинившись в організаційному цейтноті, ініціатори «Відродження» ввімкнули й ряд силових та форсажних важелів. Приміром, Броварське споживче товариство опікується майже половиною пайовиків району. Однак його представників не тільки не запросили до розмови, а навіть не поставили до відома про грандіозну кампанію. Бо знали, очевидно, непокірний характер броварчан, які вже п'ять років поспіль виступають проти методів керівництва правління облспоживспілки.

У Баришівському районі довелося читати протокол зборів уповноважених членів споживчого товариства, на яких авторитетний у селі чоловік сипав прокльони на адресу Укоопспілки і закликав до «Відродження». Згодом з'ясувалося, що не було тих промов, бо й сам той чоловік не приходив на збори, нічого про «Відродження» не чув.

Тим часом у Києво-Святошинському районі, наприклад, за клопотанням райдержадміністрації районна прокуратура взялася з'ясовувати правомірність повноважень і рішень конференції кооператорів, які не підтримали ідею «Відродження» і звернулися з проханням до Укоопспілки прийняти до свого складу.

— Цікаво, — перепитують кооператори, — а чи з такою ретельністю перевіряються протоколи і списки пайовиків у тих спілках і товариствах, що увійшли до складу «Відродження»?

Навчена порядку й дисципліни Києво-Святошинська райспоживспілка знехтувала «рекомендацію» «згори», все й скрізь провела як годиться. То що й кого прагне перевіряти прокуратура? І поки суд та діло, Києво-Святошинська райспоживспілка, наслідуючи й підтримуючи «першопрохідців» — Броварське споживче товариство та інших колег по «нещастю» — Артемівське, Сніжнянське та Дружківське споживчі товариства Донецької області, працює осібно від облспоживспілки, але в складі Укоопспілки. І прагне лише одного: щоб дали їй спокій, не заважали, не ігнорували головний принцип споживчої кооперації: добровільність членства. Про це й написали 26 її уповноважених у листі до Генерального прокурора України та голови Київської обласної держадміністрації.

... На непросту, болісну економічну ситуацію у споживчій кооперації звернув увагу і Президент України. В одному з недавніх листів до Ради Міністрів Криму та глав облдержадміністрацій він закликав ретельно придивитися до процесів у цій громадсько-господарській організації, яка стала чи не єдиним сьогодні «державним» гарантом соціального забезпечення селян, і «всебічно сприяти споживчій кооперації.., максимально використовувати її виробничий і кадровий потенціал».

У Харківській області так вже зробили. Облдержадміністрація, всі 27 райадміністрацій «вникли у подробиці» місцевих кооператорів дуже ретельно, із розумінням спільних проблем. Тож і облспоживспілка за останній час зробила рішучий крок на шляху свого економічного відродження — вийшла у число кращих підрозділів системи.

Хоч дехто й ставив Харківську облспоживспілку за приклад економічного розвалу і «не тих» методів відродження Укоопспілки...

Володимир КОВАЛЕНКО.

ЗАТ, якого не треба боятися

Хоч як це гірко для національної самосвідомості, але осінь в Україні регулярно вважають авральною порою. У виробників сільгосппродукції традиційно немає грошей на закупівлю пально-мастильних матеріалів для збирання врожаю, на ремонт техніки, а в дефіцитному держбюджеті немає «заначок», щоб надати кредити або відпустити ПММ у борг.

Осінь-98 погіршила становище аграріїв фінансово-економічною кризою, що вибухнула. Неприйняття за таких умов рішучих дій може лише поглибити ситуацію. Верховна Рада прийняла постанову «Про ситуацію в сільськогосподарському виробництві України». Уряд намагається вийти з такого стану бартерними схемами.

Наприклад, розпорядженням від 15 вересня ц. р. Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко указав Держкомрезерву відпустити цукровим заводам асоціації «Укрцукор» 50 тонн дизельного палива, 30 тонн бензину А-76 і 50 тонн мазуту для опалення в обмін на цукор на договірних умовах без нарахування податку на додану вартість. До того ж, заводам належить виділити по тонні солярки та бензину Міноборони, яке допомагатиме сільгоспвиробникам, перевозячи буряки власним транспортом.

Заводи «Укрцукру» розраховуватимуться за отримані нафтопродукти у такому еквіваленті: тонна цукру — 1,8 тонни дизпалива або 1,6 тонни бензину, або 4 тонни мазуту. Врахуємо, що Держкомрезерв витрачатиме паливо для доставки ПММ заводам, а ті, в свою чергу, отриманий бензин і солярку — на завезення цукру на склади Держкомітету. Звичайно, схема ускладнюється «навантаженням» на Міністерство транспорту, яке має забезпечити першочергове виділення рухомого складу для перевезення ПММ і цукру.

Чи можливі інші схеми? Можливі, стверджує керівництво закритого акціонерного товариства «Фобос Інтернешнл» (президент — Сергій Кізима). Експерти ЗАТ розпочали реалізацію економічно обгрунтованої програми, яка сприятиме якнайшвидшому обертанню грошових коштів (зниження чинника інфляції). А це, в свою чергу, надасть можливість для більш економного і ефективного забезпечення ПММ сільгосппідприємств.

«Фобос Інтернешнл» пропонує: ЗАТ налагоджує довгострокові партнерські відносини з обласними представництвами ДАК «Хліб України», а також КСП з метою придбання великої кількості аграрної продукції: насіння соняшнику — 250 тис. тонн (за ціною 577 гривень за тонну), фуражного ячменю та пшениці 5 кл. — по 120 тис. тонн (відповідно, 103 і 122 гривні), фуражного гороху і пшениці продовольчої 4 кл. — по 50 тис. тонн (253 і 148 гривень), продовольчої пшениці 3 кл. — 25 тис. тонн (191 гривня).

Відповідно до антикризової програми уряду акціонерне товариство пропонує зустрічні поставки за такими орієнтовними коефіцієнтами (в зв'язку з нестабільним станом національного ринку коефіцієнти, звичайно, можуть змінюватися в той чи інший бік): тонна дизпалива — 4,92 т пшениці фуражної 5 кл., або 6 т ячменю, або 2,35 т гороху, або пшениці продовольчої 4 кл., або 3,24 т 3 кл., або 1,09 т насіння соняшнику; тонна 76-го бензину — відповідно, 5,16 або 6,30, або 2,47, або 4,34, або 3,40, або 1,14 тонни аналогічної сільгосппродукції.

«Фобос Інтернешнл» працює в аграрному секторі з 1995 року і має великий досвід забезпечення сільгосппідприємств пально-мастильними матеріалами, досвід реалізації великих оптових партій аграрної продукції. І на цей рік до кінця грудня відкрито кредитну лінію на закупівлю сільгосппродукції у розмірі 150 млн. доларів.

Микола КІМ.

Виробникам Львівщини — рятівний круг

Чергова сесія Львівської обласної ради розглянула стратегічне для регіону питання «Про захист вітчизняного виробника». Адже обсяги падіння виробництва тут на кілька відсотків більші, аніж у середньому по Україні. Ще недавно область займала монопольне становище в СНД у п'яти позиціях (автобуси, автонавантажувачі, конвеєри, папір, сірка), сьогодні це в минулому. В умовах кризи один з найстабільніших платників податків — фірма «Світоч» втратила лише у вересні 30 млн. грн. Президент підприємства А. Тавпаш наголосив: треба говорити не про захист (від державних інституцій) свого виробника, а про створення оптимальних умов для нього. Сесія ухвалила положення «Про Координаційну раду із захисту вітчизняного виробника». Депутати підготували звернення до ВР України та Кабміну з відповідними пропозиціями.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

У номер

● *Запоріжжя*

Ти ба, промисловості ще не труба

Після майже 5-річного простою на Запорізькому титаномагнієвому комбінаті розпочато поетапний запуск єдиного в країні безперервного виробництва титанової губки.

Нелегкою була підготовка до третього в історії комбінату запуску всього технологічного ланцюжка, каже директор В'ячеслав Телін. На це знадобилося близько 20 тисяч доларів. Понад 500 тонн губчатого титану на місяць планують виробляти на ЗТМК після відродження.

● *Донецьк*

Опустилися — ще не означає піднялися

Раптовий викид вугілля й газу стався у четвер на шахті «Булавінська» виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля» (Єнакієве). У цей час на проходженні штреку роботи виконували четверо гірників, які й опинилися під завалом. Наступного дня гірничорятувальники підняли на поверхню тіло одного з загиблих, пошуки ще трьох тривають.

1998 року стався нечуваний сплеск смертельного травматизму: за вісім місяців у галузі загинуло 260 шахтарів, тоді як торік — 290.

● *Чернігів*

Учителі припинили страйк

Майже 140 шкіл області розпочали цей навчальний рік страйком. Більшість із них через тиждень-два приступили до роботи. Щойно припинили страйк найбільш «непоступливі» — вчителі Борзнянського району. Їм обіцяно виплатити три зарплати з дев'ятимісячної заборгованості.

Репліка

Дивна «забудькуватість» колег із «Сільських вістей»

(Початок на 1-й стор.).

Про більш як 50 тисяч передплатників російськомовного видання нашої газети «Сільські вісті» чомусь... «забули». Свідомо чи не свідомо, але нас — «підставили». До того ж, колеги, до яких ми завжди ставилися прихильно, поважали за професіоналізм, порядність.

Не кажучи вже про моральні збитки, ми понесемо і фінансові втрати. Адже наші фінансові донори — рекламодавці, ознайомившись із публікацією в «Сільських вістях», засумніваються, чи давати інформацію в газету, тираж якої на 50 тисяч примірників менший, ніж вони знали. Принагідно повідомляємо, що сьогодні наш загальний тираж 189340.

Сподіваємося також на професіоналізм і порядність колег із «Сільських вістей», які донесуть до своїх передплатників правильні цифри передплатного тиражу «Голосу України».

Леонід БРОВЧЕНКО.

Колектив відділу з питань звернень громадян Секретаріату Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття головному консультанту ЛИСЕНКУ Даміру Захаровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Галини Демидівни.

Надія ВОЛИНЕЦЬ, завідувачка музею книги (м. Бережани)

Раз добром зігріте серце...

Ювіляр тижня

Ювілеї ще за життя людини видаються мені тугими снопами дорідного збіжжя. Отого, що збирають колосок до колоска у жнивну пору, а на Свят-вечір виставляють на покуті. Сьогодні на нашому покуті сніп життєвого дорідця доктора Романа Смика. Відомого мецената української культури, лауреата премій імені братів Лепких та імені Володимира Винниченка, почесного члена Всеукраїнського товариства «Просвіта», почесного громадянина міста Бережани та села Жуків, що на Тернопільщині.

Розв'яжімо перевесло його 80-ти літ, і до нас сипне тужавий колос елітним зерном нашої національної ідеї — видання «Енциклопедії українознавства», «Азбука і абецадло» М. Шашкевича, монографії В. Лева «Б. Лепкий. Життя і творчість 1872—1941» і М. Сивіцького «Богдан Лепкий», твори Б. Лепкого «Нарис української літератури», «Казка мойого життя», «Під Різдво», «Під Великодень», «Твори» у 2-х томах. А ще — збірники пісень, «Повернення Б. Лепкого Україні», «Повернення Україні Патріарха Йосифа».

Різні роки видання — 60-ті, 70-ті, 90-ті. Різні місця видання — США, Канада, Німеччина, Україна. А фундатор один — д-р Роман Смик. За фахом — лікар, за громадянством — американець, за місцем народження і національністю — українець.

Роки незалежності нашої держави — це роки цілковитої посвяти д-ра Романа Смика для зведення духовного храму України. У його підмурівок він поклав набуток двох українських світочів і страдників — письменника Богдана Лепкого та Блаженнішого Патріарха і Кардинала Йосифа Сліпого. Долі цих двох «апостолів» нашої літератури і церкви боліли д-ру Смику протягом усього заокеанського життя, і лише весняний вітер волі напнув крила його подвижництва для повернення цих імен до правдивої історії України.

Крила подвижництва щороку піднімають його у височінь думок і планів, а потім несуть в Україну для звершення великих справ. Ці справи д-р Смик любить називати своїми «лебедиными піснями». У справі Лепкого їх було дві: створення оригінальних музеїв та побудова пам'ятників письменникові у Бережанах і Жукові. У справі Йосифа Сліпого — влаштування виставки в «Українському домі» у Києві. Хоча й інші 13 виставок по містах країни і відкриті лепківські музеї, кімнати, пам'ятні дошки, знаки — також любі його серцю пісні.

3 жовтня, день свого народження, д-р Роман Смик зустріне і проведе у родинному селі Жовчів, що у Рогатинському районі на Івано-Франківщині. А ввечері односельці зберуться в Народному домі, щоб привітати і вклонитися своєму землякові за його щедрий вклад у розбудову національної культури, за вірність своєму народові і матері-Україні. Тож з роси і з води Вам, дорогий ювіляре!

Тернопільська область.

На знімку: д-р Роман Смик зі скульптурою Богдана Лепкого роботи Н. Кісілевського (Краків, 1932 р.).

Микола КОСИЙ, «Голос України»

Викликаю вогонь на себе

Дата тижня

Сьогодні Харківська пожежна охорона відзначає 175 років з дня заснування. Своєю появою вона зобов'язана російському государеві імператору, який підписав 1818 року указ про створення пожежної дружини. Згодом у місті з'явилося три пожежні команди. Це був, мабуть, перший професіональний загін пожежників на території України.

Майже двісті років тому государеві люди ставилися до справи боротьби з вогнем досить відповідально, чого не можна сказати про чиновників нинішніх.

— Техніка і спорядження, якими сьогодні оснащено наші пожежні частини, давно застаріли, — каже начальник Харківського УДПО полковник Олександр Саєнко. — Пожежники щодня ведуть бій з підступним ворогом усе ще з тими самими ломом, кайлом і бочкою води. А нині ж бо є чимало ефективніших засобів боротьби з вогнем. Про них, на жаль, нам доводиться лише мріяти...

А поки що харківські пожежники даремно хліба не їдять. Ось факти. Тільки нинішнього року на пожежах врятовано майже 150 осіб. Орденами й медалями за мужність і відвагу нагороджено більш як 200 пожежників.

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

Свято тижня

Розкішне дійство у Хмельницькому

На свято дня міста приїхали гості з Молдови, Сербії, Польщі, сусідніх обласних центрів, велика група киян на чолі з народними депутатами України. Своїми голосами полонили подолян зірки української естради. Програма святкування була насиченою — різноманітні конкурси, виставки, ярмарки, показ моделей, спортивні змагання, козацькі забави та феєрверки... У режимі підвищеного сервісу працювала торгівля. Господиня приватного бару «Озкар» пригощала безкоштовно випивкою і закуской, директор пивзаводу Олександр Лисюк кухлями роздавав найкраще у краї пиво «Гетьманське», військові місцевої бригади пригощали учасників свята солдатською кашею. За два дні можна було побачити багато благодійних жестів.

Та найбільше вразив парад. Ні, не той, коли брязкають зброєю. Міський голова Михайло Чекман вивів на парад найкращі трудові колективи міста, справжніх героїв дня. Кращих з кращих міська влада нагороджувала пам'ятними призами і подарунками, дякувала за працю звитяжну і наполегливу, не обходила увагою і простих трударів, на плечах яких і тримається міський бюджет. Передовсім завдяки таким підприємствам, як кондитерська та макаронна фабрики, ВАТ «Легпром» (переможці Всеукраїнського конкурсу якості), пивоварний та хлібозаводи, ВАТ «Головпостач», маслосирбаза та ряд комерційних структур. Саме останні вклали найбільше своїх коштів в організацію свята.

На знімку: під час вручення в облдержадміністрації дипломів переможців Всеукраїнського конкурсу якості — (зліва направо) Таїсія Бухтіярова, Дмитро Швалюк та Василь Любовецький.

Дошка пошани

Годі втикати — пора тікати!

Валерій Пустовойтенко, Прем'єр-міністр України:

— Усі останні роки ми працювали методом втику.

Від чергового:

— Правду кажете! І втикали споконвіку лише народові! І, схоже, ваш уряд, Валерію Павловичу, найбільше.

Нічтоже сумняшеся...

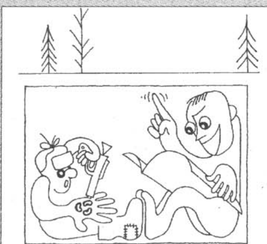
— Чув крилату фразу росіянина Селезньова: «Ми один народ, і хто в цьому сумнівається?!»

З палати Бонапартів висовується Сеня і каже урочисто:

— Ніхто!

Ой, що ж то за шум учинився?

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик з наганом у руках тривожно вслухається.

— Кіндрате, чуєш?

— Ні!

— Що ти нікаєш — чуєш, у лісі все тріщить, хтось наче на нас повзе?!

— Доведеться здаватися, Юзику! То повзуть ціни!

Звірте орієнтацію!

Наталя Вітренко, лідер Прогресивної соцпартії, про народного депутата Тетяну Задорожну:

— Ця жінка — невизначеної сексуальної орієнтації. Це я знаю...

Від чергового:

А якщо взяти до уваги той факт, що й прогресивний соціалізм — теж явище невизначеної орієнтації? І ми це знаємо...

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Андрій ЮРИЧКО, «Голос України»

Цього вони чекали 16 років...

Після тривалої перерви ФРН очолила Соціал-демократична партія

ОСТАТОЧНІ результати німецьких парламентських виборів підтвердили факт зміни влади у ФРН: після 16 років опозиції до влади прийшла Соціал-демократична партія Німеччини (СДПН). Вона вже розпочала формування нового уряду.

Вибори засвідчили зміну настроїв серед німецького населення. Якщо Коль і його покоління дивилися на Німеччину як на країну, що піднялася з руїн нацизму, згадували героїчні подвиги часів відродження, то Шрьодер говорив про нові робочі місця. Експерти стверджують: він піднісся саме на хвилі боротьби з безробіттям, яке охоплює нині майже 4 мільйони осіб і наближається до 11-відсоткової позначки. Це й зіграло вирішальну роль на виборах. Менше історії — більше реальності. Німці стомилися слухати історію, їм важливіше, як вони живуть тепер і житимуть у недалекому майбутньому. Правда, Шрьодер покладався й на інше: заручився підтримкою бізнесменів (пообіцявши зменшити податки), робітників (висловлюючись за поліпшення умов праці), людей похилого віку (говорячи про перспективи збільшення пенсій). Він переконливо показав, що політика — це більше психологія, аніж раціональність.

Гергард Шрьодер народився 1944 року в бідній сім'ї. У дев'ятнадцять він вступив до партії, яку й очолив за 30 років. Його світогляду притаманні прагматизм і сучасність. Це й спонукало делегатів з'їзду СДПН довірити йому провідну роль у політичній боротьбі. Хоча, слід додати, двох інших претендентів на посаду лідера партії — Лафонтена і Шарпінга — Коль уже перемагав на виборах. Цей аргумент також виявився козирем, яким Шрьодер скористався для зміцнення своїх внутрішньопартійних позицій.

Але, звісно, найголовніше — йому вдалося переконати виборців. Застереження Коля про можливу економічну нестабільність після зміни уряду німці просто зігнорували. Можливо, і даремно: СДПН — прихильниця політики збільшення соціальних програм, а запевнення про одночасне зменшення податкового тиску на цьому тлі більш ніж нереальне. Проте будь-яка невизначеність чи нерішучість під час прийняття рішень (особливо щодо майбутнього введення євро) може обернутися для Німеччини великими фінансовими втратами. А Гергард Шрьодер не називає конкретних механізмів реалізації своїх планів, зате не втрачає оптимізму. «Наше завдання — модернізувати країну і подолати блокування реформ», — сказав Шрьодер після того, як стало остаточно відомо про перемогу його партії на виборах.

Днями «без п'яти хвилин федеральний канцлер» заявив, що створює коаліцію із зеленими, які (навіть після втрати частини електорату порівняно з виборами 1994 року) є серйозними партнерами. Правда, Шрьодер також говорив про можливість «великої коаліції» із ХДС/ХСС. Гельмут Коль це категорично відкинув і оголосив про свою опозиційність. Утім аналітики стверджують, що Шрьодер навряд чи справді сподівався на цей союз — але як переможець міг таке запропонувати.

Після відмови ХДС/ХСС, союз із зеленими найлогічніший. СДПН отримала 40,9 відсотка голосів і разом з ними (6,7 відсотка) мають перевагу в 21 голос над ХДС/ХСС (35,2 відсотка) і Вільною демократичною партією (6,2 відсотка). Тобто блок СДПН—зелені може отримати в парламенті 334 із 656 місць — абсолютну більшість, а це дозволить легко приймати будь-яке потрібне рішення. Шрьодер також запевнив, що із зеленими «можна провадити раціональну політику» — навіть попри те, що вони виступають проти НАТО і за легалізацію марихуани. Головне, щоб підтримували основні елементи колишнього економічного і зовнішньополітичного курсу Німеччини, який нова влада не має наміру змінювати.

— Я хочу мати уряд зі стабільною більшістю, який планую сформувати в найближчі десять днів, — заявив Шрьодер. — Але це ми вирішимо у тиші й спокої. Нині ми святкуємо перемогу, на яку чекали 16 років.

На знімку: керівне тріо СДПН — Шарпінг (ліворуч), Шрьодер, Лафонтен.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

Причина у Клінтоні чи в особливій позиції?

Під час прес-конференції членів постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській Асамблеї Ради Європи постало питання: «Чому Бориса Олійника не обрали віце-президентом Асамблеї на чергових її засіданнях?» Точніше — чому не вистачило кворуму для його обрання, адже потрібну кількість голосів Борис Ілліч набрав. Сам глава нашої делегації «завдячує» таким фіналом... американському президентові Біллу Клінтону: саме під час голосування провідні американські та європейські телекомпанії транслювали його відеозізнання про сумнозвісні стосунки з Монікою Левінською. А оскільки Палац Європи у Страсбурзі оснащений супутниковим телебаченням і подивитися телевізор там є де, то значна частина делегатів цим і скористалася.

Слід додати, що за Регламентом ПАРЄ голосування з кандидатури віце-президента Асамблеї ведеться під час і протягом усього сесійного засідання — тобто кілька годин. Для визнання результатів дійсними потрібно набрати претендентові певну кількість голосів, а також отой самий кворум. Частіше за все голосування має суто формальний характер. Адже кожна країна через певний проміжок часу отримує право на заміщення її представником посади віце-президента ПАРЄ (діє принцип ротації), а його кандидатуру пропонує парламентська делегація цієї країни. Від Асамблеї вимагається лише схвалення. Більше того: минулого тижня Бориса Олійника мали просто переобрати. Бо ще в січні його було затверджено на посаді віце-президента, і нинішні голосування зумовлені лише тим, що до роботи приступила нова делегація Верховної Ради.

Але український претендент «не пройшов», так само як і представник Росії Сергій Глотов. Не обрали їх і з другої спроби, коли Клінтона вже по телевізору не показували. У чому ж річ?

Член ПАРЄ В'ячеслав Чорновіл висловив таку думку: частково це зумовлене особливою позицією української та російської делегацій щодо розвитку подій у Косові (дебати з цього питання були одними з найголовніших на минулих засіданнях). Обидві вони наполягали на політичних методах розв'язання тамтешнього конфлікту і на неприпустимості збройного втручання, що багатьма було розцінено як відверто просербська позиція. Водночас загальний настрій ПАРЄ — антисербський і надзвичайно негативний щодо президента Мілошевича. Отже, можливо, представники України й Росії були покарані за свою позицію. Тепер місця віце-президентів від цих держав порожнітимуть, принаймні, до чергової сесії. А повний текст «югославського» виступу на ПАРЄ Бориса Олійника читайте у наступному номері «ГУ».

Марат ЗУБКО, «Голос України» (з Гельсінкі)

Парламентські вибори важливіші

Король Швеції Карл XVI Густав офіційно відзначив 25-річчя перебування на троні. Лише три монархи династії Бернадотів сиділи на троні Швеції по 25 років і довше. Серед них — засновник династії, французький маршал Жан Батіст Бернадот, якого шведи запросили стати королем. Тому для Швеції ця подія справді знаменна.

У соборі Старого міста у Стокгольмі відбулася спеціальна служба. А від імені монарха видали сніданок для членів парламенту та уряду. Але урочистості були скромні, оскільки свято вже відзначили... наперед — 6 червня. Що за плутанина з датами?

Швеція — демократична країна, і король також намагається керуватися демократичними принципами. Він сам запропонував перенести урочистості на більш ранній термін, оскільки 25-річчя збіглося з проведенням чергових парламентських виборів. І король не захотів затьмарити всю важливість цієї події своєю скромною персоною.

А ось тоді, 6 червня, монарх постарався відзначити ювілей в оточенні підданих. Разом із королевою Сільвією і в супроводі кінного ескорту Карл XVI Густав проїхав центральними вулицями Стокгольма у відкритому екіпажі, запряженому кіньми. А потім узяв участь у святкуванні Дня прапора. У знаменитому Скансені — першому в світі музеї під відкритим небом — він, згідно зі шведською традицією, разом з усіма співав пісень.

Крім того, монарх зустрівся з представниками всіх 286 комун країни.

— В інших державах королі зазвичай відзначають свої ювілеї в колі королівських осіб, запрошених з усього світу. А Карл XVI Густав вирішив відзначити своє свято з народом, — із задоволенням писали про демократичність монарха засоби масової інформації країни.

А взагалі-то нічого дивного не сталося. Адже у вересні 1973 року під час коронації сам Карл XVI Густав проголосив свій девіз: «Зі Швецією — в ногу з часом». І цього девізу він продовжує дотримуватися.

Юлія ПОТАПЕНКО, «Голос України»

«Сер» В'ячеслав, лицар велосипеда

ВІН щиро вірить у свій талісман — маленький срібний амулет у формі згорнутого папірусу, привезений з далекої Індії. Що в ньому — знають лише ченці таємничого храму індійського бога Вдачі. Вони й провістили непосидючому українському мандрівникові та «вільному» художникові В'ячеславу Гатальському талан невтомного шукача пригод.

Він у захопленні від дороги, коли легенько шурхотять напівстерті шини велосипеда, коли за плечима «рюкзачисько», що разом із наметом та відеокамерою важить усього 5 кілограмів, і коли так важливо дізнатися: що ж там, за обрієм?

1. Двоколісний стиль життя

Наш герой обрав велосипед не задля спортивних рекордів та гарної фізичної форми. Для нього — це стиль життя. І справді, аж ніяк не кожний вирушить у мандри європейським, а тим паче малодослідженим індійським шляхом, маючи лише непевний маршрут у голові, атласну карту, легенький гаманець і стрункого залізного коня.

Його двоколісний друг виготовлений у Тайвані, але через численні дорожні пригоди був збагачений деталями виробництва ще семи країн. Йому підкорилися дороги Бельгії, Франції, Німеччини, Голландії, Іспанії, Португалії, Росії, Чехословакії. Він залишив візерунок своїх шин в Індії, Китаї, Таїланді.

Перший серйозний перегін В'ячеслава пролягав дорогами Німеччини. Потім він проїхав майже всією Європою і навіть завітав на день до африканських володінь Іспанії — Сеути. З того часу після кожного натхненного «художнього» літа в житті В'ячеслава починається велосипедно-мандрівна зима. Звідси й такий неприхований потяг до теплих екзотично-фруктових країн.

Але не тільки естетична насолода від закордонних краєвидів та гострі враження від непередбачуваних ситуацій полонили нашого героя. Він дійшов одного типового висновку: міцніше тримайся за свій гаманець. Й остерігатися треба не так злодіїв, як власної необачності у життєвих ситуаціях.

Наприклад, В'ячеславу «поталанило» «створити аварійну ситуацію» неподалік Парижа: не помітив авто... Відправляючи потерпілого з кількома синцями до лікарні, поліцейський запевнив його у повній безпорадності цього заходу. І лише згодом, пробувши там щонайбільше дві години, разом із побажанням міцного здоров'я він отримав рахунок на... 800 франків (приблизно 150 американських доларів).

2. Пил індійських доріг

Але старенька Європа, вздовж і впоперек перекреслена облаштованими веломаршрутами, не викликала такого здивування й зачарованості, як остання подорож до Індії.

Про Країну розквітлого лотосу він говорить з особливим натхненням: «Індія — це країна тисячі запахів! Вони всюди: їжу, як і тисячу років тому, готують на відкритому вогні, звідусіль аромати дивовижні і поряд з цим чад і сморід».

В'ячеслава вразило все: від неймовірного перенаселення півострова до непоєднуваного аскетичного способу життя індусів з надмірною контактністю. Якось він спостерігав моторошну для туриста картину: перед багато оздобленою колісницею біг чоловік, який раз по раз лягав і вставав, відміряючи її шлях своїм зростом.

Традиції та особливості національного полювання на туристів довелося вивчати самотужки. У жодному довіднику не зазначено, як хоч на хвилинку уникнути прискіпливого ока глядачів: «Я жодного разу не їв на самоті. Адже де б ви не зупинилися, одразу оточують охочі до спілкування». Вони обов'язково спробують дізнатися про ваше ім'я та країну (а, виходячи з цього, і скільки грошей з вас можна витягти). Через обмежений кількома фразами словниковий запас англійської розмова матиме дещо нетривалий характер. Але попри це ваш співрозмовник навіть не подумає залишити вас і займатися своїми справами, а примоститься неподалік з виразом жвавої зацікавленості новим героєм.

На нелегких індійських стежках В'ячеславу щастило. Можливо, через таємничий талісман, через невиправну віру в його чудодійну силу. Небезпечні змії не нав'язували своєї присутності українському туристові: мабуть, вважали його недостатньо їстівним.

В'ячеслав — третя людина з колишнього Радянського Союзу, хто мандрував Індією на велосипеді. У Російському культурному центрі в Калькутті гостя з України зустріли дуже тепло і розказали про сумну долю його попередника — грузинського велотуриста. Він став жертвою «гостинного» індійського племені з давніми канібальськими традиціями...

Незапатентований винахід бувалого велотуриста знадобиться європейцеві при зустрічі з місцевими жебраками. Коли ще здалеку побачите, що шкандибають саме до вас, то, як радить В'ячеслав, упевнено й самі простягніть руку. І так жалібно скажіть: «Please, give me money». Вони оцінять вашу природну винахідливість.

Підкреслено шанобливе ставлення до білошкірих туристів виявлялося не тільки у цікавості до їхніх гаманців та комплекції, а й у звертанні «сер», що особливо імпонувало нашому герою.

«Сер» В'ячеслав мріє об'єднати українських лицарів велосипеда і разом об'їздити всі південні країни. Отож, якщо в когось з'явиться бажання побачити рожевого фламінго або тиждень посидіти на кокосовій дієті, лаштуйте велосипеди. І не забудьте взяти в дорогу якусь срібну дрібничку: вона збереже вас у найвідповідальніший момент.

Галина КВІТКА, «Голос України»

У ВПУ підеш — фахівцем станеш

Не так давно абревіатуру ПТУ шкільні вчителі у вузькому колі розшифровували по-своєму: «посприяй тупому влаштуватися». Батьки час від часу розповідали своїм чадам страшилку: не будеш вчитися, підеш до професійно-технічного училища. Відтоді «петеушні» часи, здається, докорінно змінилися. До такого, принаймні, навчального закладу, як Вище професійне училище № 3 міста Києва беруть не кожного, бо навчальний процес пов'язаний зі складними технікою та механізмами. А конкурсом у п'ять осіб на місце не кожен вуз може похвалитися. Готують у ньому висококваліфікованих працівників для трестів «Будмеханізація» і «Київпідзембуд». Буває, з гордістю розповів директор ВПУ № 3 Віктор Коваленко, випускникам на виробництві відразу присвоюють найвищий шостий розряд. На вузькопрофільну спеціалізацію, як це заведено в західних країнах, училище не орієнтується — кожен за два з половиною роки навчання освоює відразу дві-три, а то й чотири професії. Скажімо, машиніст одноковшового екскаватора і водночас слюсар будівельно-шляхових машин закінчує вечірні курси й отримує посвідчення водія категорії «Б» і «С». Такий фахівець навіть у часи вільного ринку навряд чи залишиться без роботи.

Після знайомства з потужностями ВПУ одразу спало на думку: підготовка такого висококваліфікованого працівника коштує для училища недешево. Безліч машин та агрегатів потребує бензину, мастил та запчастин, а викладачі та майстри виробничого навчання — зарплати. Як такому освітянському закладу, особливо тепер, вдається утримуватися на плаву?

— Училище справді дороге, — підтвердив Віктор Коваленко. — Техніка має виїжджати кожен день. А фінансуємося, як скрізь. Виживаємо якось. Довелося запровадити й платне навчання, вечірні курси водіїв. Відтак, викладачі, майстри отримують хоч якісь додаткові копійки. Бюджетні зарплати мізерні — майстер вищої кваліфікації «задовольняється» 136 гривнями. На забезпечення навчального процесу, утримання училища від держави кошти не надходять — лише на зарплату, та й то нерегулярно. До такої державної підтримки люди ставляться з розумінням — за горло ніхто не бере, не страйкує і учнів не кидає.

— Ваші вихованці, які незабаром стануть фахівцями високої кваліфікації, мають опановувати сучасні механізми, що нині працюють на виробництві. За таких умов зробити це складно...

— Даємо ази. Звичайно, хотілося б мати модерні агрегати. Тоді б підприємства не витрачали кошти на переучування вчорашніх випускників. Звичайно, необхідно усе прогресивне, що є на виробництві, передавати в ПТУ. Наприклад, коли виготовляють нову марку «Мерседеса», перший автомобіль відправляють до музею, другий йде в їхній навчальний комбінат. У нас бігають вантажівки та крани, списані за віком і

відремонтовані силами майстрів та учнів. Бульдозер, екскаватор теж зібрані дітьми.

— Невже промисловці не в змозі якось допомогти?

— У базового підприємства — тресту «Будмеханізація» — дати щось новеньке немає можливості. Сучасні екскаватор, бульдозер надто дорогі. З виробниками техніки також не контактуємо — не вистачає грошей (тут аби перезимувати!). Втішає одне: випускник пересяде на іномарку — за 2-3 дні освоїться. Піде на кран, почитає інструкцію, через тиждень зможе працювати. Поламається машина — вихованець училища сам її відремонтує. Наших випускників хвалять — це приємно.

На знімках: директор ВПУ № 3 м. Києва Віктор Коваленко; у лабораторії технічного обслуговування автомобіля.

Марія ДАВИДЕНКО, «Голос України»

Добре, якщо колеги — друзі

У КОЖНІЙ родині настає той день, коли треба визначитися, до якої школи віддати дитину. І я не здивувалася, коли почула розмову двох молодих жінок. Одна бідкалася, що в школі, де навчаються двоє її дітей, порядку немає, ремонт хтозна коли робили, вчителі в класі міняються мало не щотижня, а директор...

— А ти віддай їх до 290-ї, там — порядок, —перебила її співрозмовниця. — Моя донька щоранку з радістю йде до школи...

З дитинства залишилося: директор школи — солідний чоловік, з бородою і в окулярах. Цей образ випарувався тільки-но переступила поріг 290-ї й зустрілася з жінкою, яка своєю тендітністю і манерою одягатися майже нічим не вирізнялася від старшокласниць.

— Не уявляю себе поза школою — це не лише моя робота, це моє життя, — зізнається Поліна Замаскіна. — Багато хто з друзів не розуміє мене й нині, адже могла зайнятися науковою роботою, чи працювати в спокійнішій установі. Та я обрала школу. Якось мій знайомий зауважив, що в школах залишилися працювати тільки ті, кому ніде подітися або невдахи. А потім уважно подивився на мене і додав, зітхнувши: «А ще ентузіасти».

Школу закінчила з золотою медаллю, Київський педагогічний інститут — з червоним дипломом, від аспірантури відмовилася. Працювала вчителем фізики. А через кілька років їй запропонували посаду директора.

З усмішкою пригадує перший день у кріслі керівника:

— Як бачите, доріжки заасфальтовані, газони розбиті. А тоді — помпи «квакають», пісок намивається, будівельні крани «клюють» бетонні плити. І серед цього хаосу — недобудована школа. Моя. Дощ іде, даху немає, а майстри паркет стелять. Виконують планові завдання. Вихованням, отже, довелося спочатку займатися з вусатими «учнями»...

Авральні роботи будівельників нагадують про себе і досі: влітку цього року відремонтували нарешті дах, який протікав у кількох місцях. Кошти виділив районний відділ народної освіти та спонсори. Тепер нові турботи: на порозі зима, борги за опалення величезні, платити нічим, доведеться, очевидно, об'єднуватися школами, навчатися в кілька змін...

Це вже не дивує: у нашій державі директор школи давно не лише педагог-керівник. Він і менеджер, і економіст, і бухгалтер, і психолог, і методист. Бо все, що відбувається в стінах альма-матері, хвилює його в першу чергу, за все він відповідає.

— Звикла у всьому покладатися на себе. Педагогічний колектив у нас молодий, є навіть наші випускники, що вже встигли закінчити столичні вузи. Працювати з ними цікаво: у кожного свій стиль викладання, свої плани. Тішить їх ентузіазм і самовіддача. Результат їхньої благородної праці — 3—4 медалісти в рік.

Директор давно взяла за правило: будь-що реалізовувати ідеї, підтримані колегами. Завдяки її наполегливості запрацювали мовні, економічні та медичні класи. А три роки тому школа стала спеціалізованою з поглибленим вивченням іноземної мови. У школі є ліцейні класи, до яких добирають учнів за конкурсом.

У Поліни Іванівни 115 колег, та лише п'ятеро з них —чоловіки. Не йде сильна стать до школи, навантаження велике, 49 класів по 36 учнів, а зарплата...

... Давно стих гамір у шкільних коридорах. Хилилося до землі скупе осіннє сонце, а на футбольному полі малеча все ще ганяла м'яча. Кілька хлопчаків біля клумби з чорнобривцями ловили стрибунців. Стуливши долоньки, притуляли їх до вуха і зачудовано вслухалися.

— Першокласники, — усміхнулася Поліна Іванівна.

Забачивши директора, дітлахи знітилися і, мабуть, не вперше цього дня, дружно привіталися.

Київ.

Юрій ФІЛІППОВ:

«Мені завжди було шкода розумних дітей»

ТУТ НЕМАЄ килимових доріжок, класи не напхані оргтехнікою, а паркет такий, що можна голову розбити. Розумну, зазначу, голову, бо в Рубіжанському ліцеї навчаються обдаровані діти. Вступають сюди за жорстким конкурсом, а вибувають за викинутий у вікно недогризок яблука чи викурену цигарку...

Ліцею п'ять років. Біля його витоків стояв директор 4-ої середньої школи Юрій Філіппов, який 1992-го набрав пробний проліцейський клас з фізико-математичним ухилом. Попрацювали півроку і зрозуміли: школа в школі існувати не може.

— Уявіть ситуацію, — каже директор. — До класу, куди всі потрапили за конкурсом, заходить звичайний учитель зі старою методикою викладання, з класичним, без урахування індивідуальності учня, підходом до особистості, причому обдарованої. Ось вам перший конфлікт. Другий — між самими школярами: «Це ще що за клас козирних?».

Наступного року відкрився ліцей, в якому до 8-го, 9-го та 10-го класів учнів набирали на конкурсній основі.

Та мало змінити назву. Досвід і сьогодні збирається по крихітках. Добре, що Юрій Григорович працює директором майже 30 років, у Рубіжному — з 1980-го, знає не тільки викладачів, а й багато сімей.

І все-таки кожний навчальний рік розпочинається з чистого аркуша. Позитивне примножується, те, що не витримало випробувань, — відмітається. Незмінними залишаються пошук і мета: випускники ліцею мають вступити до вузів з першої спроби. І вступають. Із п'яти випусків (а це 217 учнів) не стали студентами з першого заходу одиниці. Ліцей є, по суті, підготовчим відділенням Рубіжанської філії Луганського Південно-Українського державного університету, в стінах якого і розміщується.

Про рівень підготовки майбутніх фізиків і ліриків красномовно свідчить фраза, яку часто повторюють нинішні студенти вузів: «Це ми вже проходили». З'ясовується, навантаження у вузах менше, ніж у ліцеї, вимоги не такі жорсткі.

До речі, про ліцейські табу. Тут живуть суворо за статутом, що регламентує поведінку учнів. Іспити складають двічі на рік. Не здав бодай один —відчисляють. Помітили курця за межами ліцею —відчисляють. Не можна бути хорошим у ліцеї і нехлюєм поза його стінами.

— Щоправда, доводилося мені скасовувати свої жорсткі рішення, — признається Юрій Філіппов. — Але не після тиску батьків чи розмови на педраді. Скасовував після зустрічі з дітьми, які відстоювали порушника. Після таких розмов спина була мокра. В учнів своя логіка, свої докази, нехтувати якими не можна.

З дітьми тут рахуються, вони разом з дорослими беруть участь в управлінні ліцеєм. І горе тим педагогам, які забувають, що мають справу не з малолітком, а з Людиною.

А вони тут, ох, які різні. Є з робітничих і багатодітних сімей, діти бізнесменів, сироти. До кожного з трьох сотень ліцеїстів треба підібрати ключик. І вчителю-предметнику, і звільненому класному керівникові, і директорові.

— Особистості не можна рівняти під один гребінець, —переконаний Юрій Григорович. — У школах і нині не дуже приділяють увагу здібним. Більше сил, часу та енергії витрачають на двієчників, а відміннику і тому, хто вчиться на четвірки, в кращому разі додаткове завдання дадуть. Тому мені завжди було шкода розумних дітей.

— Вважаю, в Україні немає жодного ліцею, який відповідає своєму статусу, — з жалем констатує Юрій Філіппов. — І річ не в тім, що, скажімо, в нас не навчають, як Пушкіна, світських манер, танців та мистецтва фехтування. Проблема в тому, що ліцеї дедалі більше прирівнюють до загальноосвітніх шкіл. Коли ліцеї тільки-но створювали, Міносвіти милостиво надало пільгу: в класах — не більш як 20 учнів. Наступного року було 25, тепер 30. Як можна за такої завантаженості дійти до кожної дитини? Щоб вижити, ми змушені набирати учнів понад міру.

Якщо зважити, що за статистикою на 100 осіб припадає двоє обдарованих, то в ліцеї не всі такі? На жаль. Тим приємніше констатувати, що головне своє завдання —підготовку ліцеїстів до вузу — колектив розв'язує успішно. І в цьому розумінні «его пример — другим наука».

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Рубіжне—Київ.

Інформація про емісію додаткової кількості акцій існуючої номінальної вартості в зв'язку з індексацією основних фондів АТВТ «Галичфарм» станом на 1.04.96 р.

а) Характеристика емітента:

найменування емітента —	акціонерне товариство відкритого типу «Галичфарм»;
місцезнаходження, номери телефону та телефаксу:	м. Львів, вул. Опришківська, 6/8 тел.: 52-35-04, факс: 52-35-44;
дата державної реєстрації акціонерного товариства .	28.01.1992 Реєстраційний № 05731;
загальний обсяг і обсяг сплаченої частки статутного фонду	3191670 грн. сплачено повністю.

б) Дані про емісію акцій:

Дата і номер рішення (протоколу) про емісію додаткової кількості акцій існуючої номінальної вартості	протокол № 8 загальних зборів акціонерів АТВТ «Галичфарм» від 3.06.1998 р.;
Загальна сума випуску акцій	9575010 грн.
Номінальна вартість акцій	9 грн.
Кількість акцій	1063890 шт.
Тип і категорія акцій, що випускаються,	прості іменні.
Серії та порядкові номери акцій:	серія 10№ 1-1063890.
Форма випуску акцій	документарна.
Порядок отримання акціонерами додаткової кількості акцій існуючої номінальної вартості (місце, день початку)	Додаткова кількість акцій розподіляється серед акціонерів пропорційно їх частці у статутному фонді АТ на момент розподілу. 15.10.1998 р. — початок видачі акціонерам письмових зобов'язань про видачу відповідної кількості додаткової кількості акцій існуючої номінальної вартості. Термін видачі додаткової кількості акцій необмежений.
Права власників акцій	Власник акцій має право: — брати участь в управлінні АТ на умовах, визначених статутом. — отримувати частину прибутку (дивіденди) від діяльності АТ. — отримувати інформацію про діяльність АТ. — на умовах, визначених статутом, отримувати частину грошових засобів від продажу АТ в разі його ліквідації. — претендувати на пріоритетне отримання продукції АТ.

Президент АТВТ «Галичфарм»
Р.О.Беряк

Директор приватної аудиторської фірми «Галакконтроль»
В.Й.Галак

Повідомлення

про скликання загальних зборів акціонерів закритого акціонерного товариства «Ізоляція»

18 листопада 1998 р. відбудуться загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Ізоляція». Загальні збори відбудуться за юридичною адресою товариства: м. Донецьк, вул. Світлого шляху, 3.

Початок реєстрації акціонерів - 9.00.

Початок роботи зборів — 14.00.

Порядок денний:

1. Збільшення статутного фонду товариства.
2. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.

Відповідно до вимог ст.40 Закону «Про господарські товариства» повідомляємо наступне:.1. Мотиви збільшення статутного фонду — необхідність приведення розміру статутного фонду у відповідність до балансової вартості активів товариства. Статутний фонд збільшується у зв'язку з індексацією балансової вартості основних фондів товариства.

Статутний фонд збільшується на суму 4368573 гривні. Новий розмір статутного фонду — 4412700 гривні.

2. Додатковий випуск акцій або їх вилучення не передбачається.
3. Збільшення статутного фонду передбачається здійснити шляхом збільшення номінальної вартості акцій. Нова номінальна вартість акцій — 150 гривень за одну акцію.
4. Передплата на акції не передбачається. Відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних зі змінами статутного фонду не передбачається, оскільки відсутня можливість наявності таких збитків.
5. У зв'язку зі збільшенням статутного фонду товариства до статуту планується внести наступні зміни:

Пункт 6.3 викласти у такій редакції:

«6.3 Товариство випускає акції номінальною вартістю 150 (сто п'ятдесят) гривень».

Пункт 7.1 викласти у такій редакції:

«7.1 Товариство має статутний фонд, розподілений на акції номінальною вартістю 150 (сто п'ятдесят) гривень кожна. Розмір статутного фонду становить 4412700 (чотири мільйони чотириста дванадцять тисяч сімсот) гривень».

Збори також внесуть до статуту інші необхідні зміни.

Правління.

Шановні акціонери ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО»!

На вимогу акціонерів, які володіють у сукупності більш як 10 відсотками голосів, правлінням прийнято рішення про скликання позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».

Порядок денний:

1. Збільшення статутного фонду ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО» шляхом збільшення номінальної вартості акції до 25 гривень.
2. Прийняття змін до статуту ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
3. Вибори голови правління ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
4. Вибори правління ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
5. Вибори спостережної ради ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
6. Вибори ревізійної комісії ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
7. Прийняття внутрішніх положень ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
8. Про нарахування та виплату дивідендів за підсумками роботи ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».
9. Про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО».

Збільшення статутного фонду планується провести в зв'язку з індексацією основних засобів станом на 01.08.98 року. Мінімальний розмір збільшення з 56700 грн. до 5670000 грн.

Збільшення статутного фонду проводитиметься шляхом збільшення номінальної вартості акції. Нова номінальна вартість акції — 25 гривень. Акціонери мають рівні права відповідно до їх частки в статутному фонді.

У зв'язку із збільшенням статутного фонду планується внести зміни в статут ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО»:

Розділ 5. Статутний фонд товариства п.5.1, п. 5.2. викласти в такій редакції: п. 5.1. Статутний фонд Товариства становить 5670000 (п'ять мільонів шістсот сімдесят тисяч) гривень.

п. 5.2. Статутний фонд Товариства поділено на 226800 простих іменних акцій номінальною вартістю 25 (двадцять п'ять) гривень.

Загальні збори акціонерів ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО» відбудуться 17 листопада 1998 р. в актовому залі ВАТ «КНДІ «СИНТЕКО» за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, 6. Реєстрація акціонерів з 9.00 до 11.00. Початок зборів об 11.00.

При собі мати паспорт або документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів — додатково відповідне доручення на передачу їм права участі в зборах.

Довідки за телефоном 559-59-00.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

1. № 5/273-Б Теофіпольського комбінату громадського харчування, смт. Теофіполь, вул. Б. Хмельницького, 2; р/р 260020300401 АКБ «Поділля», МФО 315212;
2. № 5/259-Б Деражнянського торгового об'єднання, м. Деражня, вул. Миру, 41; р/р 2600040300701 ФАБ «Поділля, МФО 315557;
3. № 5/261-Б Ізяславського колгоспного ринку, м. Ізяслав, вул. Шевченка, 54; р/р 260040301001 ФАБ «Поділля», МФО 315427;
4. № 5/260-Б Климентовецького сільського споживчого товариства, Шепетівський р-н, с. Климентовичі, вул. В. Ковальчука, 603 км; р/р 260030301300 ФАБ «Поділля», МФО 315580, м. Шепетівка.
5. № 5/258-Б Антонінського сільського споживчого товариства, Красилівський р-н, с. Антоніни, р/р 260050300900 ФАБ «Поділля» м. Красилів, МФО 315513;
6. № 5/254-Б Заслучнянського сільського споживчого товариства, Красилівський р-н, с. Заслучне; р/р 26004030800 ФАБ «Поділля», м. Красилів, МФО 315513;
7. № 5/265-Б Війтовецького сільського споживчого товариства, Волочиський р-н, с. Криваченці; р/р 260060300401 ФАБ «Поділля», м. Волочиськ, МФО 315502;
8. № 5/267-Б Ізяславського комбінату громадського харчування, м. Ізяслав, вул. Шевченка, 3; р/р 260080300100 ФАБ «Поділля», МФО 315427;
9. № 5/235-Б Старокостянтинів, ТЗОВ «Тамара», м. Старокостянтинів, вул. Миру, 19; р/р 26001301105 Ощадбанк м. Старокостянтинів, МФО 315836.

Позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Івано-Франківськнафтопродукт» відбудуться 20 листопада 1998 року об 11-й годині за адресою м. Івано-Франківськ, вул. Хриплинська, 9.

Порядок денний:

1. Про фінансово-господарську роботу ЗАТ «Івано-Франківськнафтопродукт».
2. Про реорганізацію закритого акціонерного товариства «Івано-Франківськнафтопродукт» у відкрите акціонерне товариство.
3. Затвердження статуту ВАТ «Івано-Франківськнафтопродукт».
4. Вибори керівних органів ВАТ «Івано-Франківськнафтопродукт».
5. Різне.

Для участі у зборах акціонерам при собі мати: паспорт, представникам — доручення та документ, що посвідчує особу.

Реєстрація з 10-ї до 10.40 год.

Правління.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПІ у Харківському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

— № 19/188, ТОВ «Смаксервіс» (юридична адреса: 253152, м. Київ, вул. Серафимовича,15-а), р/р 2600626 у четвертій Київській філії АППБ «Аваль»;

— № 20/293, ВАТ «Тосток» (юридична адреса: 253091, м. Київ, вул. Харківське шосе, 172-Б), р/р 26009000053001, валютний рахунок 26004000053501 у Центральному відділенні АКБ «Надра»;

— № 16/271 б, ПП «Спрут» (юридична адреса: 253088, м. Київ, вул. Промислова,12), поточний рахунок 26008000210, депозитний рахунок 26150000210, валютний — 180506, рубльовий 185611 у АК «Полікомбанк» Центральне відділення м. Чернігова;

— № 16/272-б, СП Інститут технології конструкційних матеріалів (юридична адреса: 253068, вул. Ревуцького,32), р/р 26005200001583 у Радянському відділенні акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк»;

— № 9/169-б, МП «Комплекс» (юридична адреса: 252013, м. Київ, вул. Промислова,4), р/р 26002301275207 у Харківському відділенні Промінвестбанку України м. Київ;

— № 19/367, ПФКФ «Укрпромсільсервіс» (юридична адреса: 253121, м. Київ, вул. Вербицького,30-А), р/р 26008207306001 у акціонерно-комерційному агропромисловому банку «Україна».

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Дешевле?..
Только даром!

ШИНЫ

на любую технику.
Склад в Днепропетровске (самовывоз).
Возможен бартер на продукты питания, сельхозпродукты, товары технического назначения
Тел.: (0562) 44-00-44, 44-40-25.
Факс: (0562) 45-11-73, 70-22-06.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б-15-316/98 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «СЕЛТА», м. Дніпропетровськ, вул. Короленка, 3, р/р 26005100006001 в ДФАК ТПБ м. Дніпропетровська, МФО 306511, код ЗКПО 21927729.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності,1) порушив справу № 2/105-Б про банкрутство Завалійського ССТ (281584, с. Завалійки, Волочинський р-н Хмельницької обл., р/р 460505 у філії банку «Поділля» м. Волочинськ, МФО 315502, код 1772213).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Чернігівської області 18 серпня 1998 року порушив справу № 9/45/10б про визнання банкрутом приватного підприємства «Дюр» (250000, м. Чернігів, вул. Урицького, 69; р/р 26008301831312 в Чернігівському головному відділенні ПІБ України).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43, Арбітражний суд Чернігівської області.

Арбітражний суд Чернігівської області 18 серпня 1998 року порушив справу № 9/44/9б про визнання банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційну фірму «ОПТИМАЛ» (250000, м. Чернігів, вул. 1 Гвардійської армії, 37/37; р/р 26001301831333 в Чернігівському головному відділенні ПІБ України).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43, Арбітражний суд Чернігівської області.

Арбітражний суд Чернігівської області 17 серпня 1998 року порушив справу № 9/40/7б про визнання банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-торговельну фірму «Орланда» (250000, м. Чернігів, ПЖР,92; р/р 211477149 в Чернігівському головному відділенні ПІБ України).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43, Арбітражний суд Чернігівської області.

Арбитражный суд Полтавской области (314000, г. Полтава, ул. Зигина, 1) возбудил дело № 7/136 «б» о банкротстве ЗАО «Промтовары» г. Кременчуг (315300, г. Кременчуг Полтавской обл., ул. Ленина, 18/14; р/с 260039801739 в УСБ г. Кременчуг МФО 331348 код 14278905).

Претензии кредиторов, а также заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Фото з конверта

А зима довга...

Фото Михайла БУЗІКЕВИЧА.

Львів.

Народний календар

Вересень пахне яблуками, а жовтень — капустою

3 ЖОВТНЯ — Дениса. Прослідкуйте цього дня за погодою: північний вітер — на холод, південний — до тепла, західний — на мокречу, а східний — буде зимно, але сонячно.

4 ЖОВТНЯ — Кіндрата. Починали готуватися до зими. Різкий північно-східний вітер — на холодну зиму.

5 ЖОВТНЯ — Фотія. Якщо листя з берези ще не опало, то сніг ляже пізно; коли ж дерева вже звільнилися, то наприкінці січня буде тривала відлига.

6 ЖОВТНЯ — Зачаття Івана Предтечі. Цього дня нічого не заготовляли на зиму, бо почорніє.

8 ЖОВТНЯ — Єфросинії. Цей день у народі ще називали «капусником», бо, за повір'ям, пошаткована капуста мала довго й добре зберігатися.

9 ЖОВТНЯ — Івана Богослова. Завершували всі польові роботи. На Богослова сніг з дощем — у січні три-чі йтиме дощ; сонячно й тепло — червень буде дощовий і холодний.

Прикмети жовтня

- Якщо восени сіренький ранок, то буде ясний день.
- Перед сильним вітром горобці метушаться, перелітаючи зграйками з місця на місце.
- Сова кричить — до холоду.
- Грак відлетів — чекай снігу.
- Рано линяють голуби — на ранні приморозки й холодну зиму.

Астрологічний прогноз на 5 — 11 жовтня

ОВЕН. Ваше життя пожвавиться і стане цікавішим, завдяки новому знайомству. Дотримуйтеся взаємної домовленості. Хоча нові стосунки будуть нетривкими, ви одержите несподіваний і своєрідний результат. У суботу — обережно за кермом, не лагодьте самі електроапаратуру.

ТЕЛЕЦЬ. У справах скоріше будете мати виконавців і підлеглих, ніж компаньйонів. Якщо ви — керівник, то у вас з'являться нові підлеглі і секретарка, почнуться приємні нововведення, режим дня стане менш жорстким, здоров'я поліпшиться. У суботу зіткнетеся з опозицією, партнер (чоловік) піднесе неприємний і несподіваний сюрприз.

БЛИЗНЯТА. Можете несподівано закохатися з першого погляду. В наявних стосунках відкриється нова сторінка, почнете любовне життя з нуля, як уперше. Нове захоплення виникне за незвичних обставин, буде стрімким, оновлюючим, але нетривалим. У суботу не виключені серйозні проблеми із самопочуттям, особливо з тиском і шлунком.

РАК. Добрий тиждень для врегулювання подружніх і сімейних стосунків. В оселі з'являться нові речі, можуть приїхати несподівані, але дорогі для вас гості. У середу й четвер можна переїжджати і влаштовуватися на новому місці. Субота — тривожний день для любовних стосунків.

ЛЕВ. Зіштовхнетеся з непередбачуваною проблемою вдома. З перших днів тижня ви маєте знайти щось позитивне в нинішній ситуації і в зміні планів, інакше втратите щасливий випадок (у середу, четвер чи п'ятницю). Всі зустрічі цих днів вкрай необхідні.

ДІВА. Вам потрібно по-іншому оцінювати себе і те, що маєте. Всередині тижня з'являться нові кошти замість тих, що мали чи які вам заборгували. У суботу, можливо, втратите мить для початку справи, але можете й відважитися на ризик, самостійний крок.

ТЕРЕЗИ. Підвищіть свою «вартість» — це гарний тиждень для того, щоб побачити в собі нові якості. Протягом тижня відкриєте для себе нових людей і навіть нове кохання. У суботу матимете змогу викликати сильні ревнощі, бережіть гроші і власне здоров'я.

СКОРПІОН. У вас все виходить, коли допомагаєте, а не наполягаєте. Вам буде легко і комфортно в незнайомому місці і серед нових людей. Важче — серед близьких, в домашній обстановці. У середу, четвер зможете емоційно збадьоритися, завдяки неочікуваній події чи зустрічі.

СТРІЛЕЦЬ. Гарний тиждень, якщо хочете змінити коло знайомих, обстановку і знайти нових друзів. Дістанете удар від чоловіка і підтримку жіночого колективу. У вівторок і суботу будуть клопоти — через зникнення документів, відсутність транспорту, засобів зв'язку і необхідної інформації, є ризик не розрахувати час і припуститися грубої помилки.

КОЗЕРІГ. Завдяки новим умовам чи новому оточенню зміниться прибуток. Гарний тиждень для контактів з начальством і одержання підтримки з його боку. Ваші «вихідні дані», форма повинні змінитися, оновитися. Надія на якийсь результат не здійсниться, не переживайте — ви одержали гарну зміну.

ВОДОЛІЙ. Особиста мета стане можливою завдяки втручанню близького друга. Жінки чи подружжя будуть рятівним елементом ваших планів. У суботу будьте обережні, можете самі собі завдати шкоди. Не повторюйте помилок, допущених влітку минулого року.

РИБИ. Ви будете вкладати, брати в борг і використовувати чужі гроші, майно. У понеділок, вівторок і середу не варто вирушати в незнайомі місця, починати ділову поїздку і оформляти документи. Це можна зробити в суботу і неділю. Розраховувати на гроші партнера можна у четвер і п'ятницю.

Здоров'я

Рецепти від Леоніда Павленка

(Інтерв'ю травознавця та перший рецепт дивіться в «ГУ» за 26.09.98 р.)

Суміш № 2 (внутрішнє)

1. Омела з плодових дерев (листя) 2. Кропива дводомна (трава) 3. Сухоцвіт багновий (трава) 4. Валеріана (корінь) 5. Хвощ польовий (трава) 6. Цмин піщаний (квіти) 7. Горицвіт весняний (трава) 8. Шипшина (подрібнені плоди)

Ця суміш допомагає при підвищеному тиску, гіпертонії. Готувати і приймати, як і суміш № 1.

«Віче» — журнал для вас

(триває передплата)

Смисл і символ закладені у самій назві щомісячного теоретичного і громадсько-політичного журналу Верховної Ради України «Віче». Це широка рада небайдужих людей з питань актуальних і для держави, і для кожного з нас. Чим активнішою та зацікавленішою буде вона, тим більший загал почує її голос, компетентнішими і відповідальнішими стануть її рекомендації.

«Віче» — видання, котрому можна довіряти. Журнал Верховної Ради — не виразник чиїхось амбіцій, а поінформований і серйозний співбесідник. В числі авторів — представники кращих інтелектуальних сил і України, і далекого й близького зарубіжжя, депутати рад усіх рівнів, працівники держадміністрацій.

У «Віча» чітко визначена програмна ціль: всебічне висвітлення теоретичних і практичних проблем конституційного будівництва демократичної держави, сприяння розвитку правових, економічних і духовних засад незалежної України.

Індекс видання — 74254.

Передплатна ціна:
на місяць — 2 грн. 97 коп.
на півроку — 17 грн. 82 коп.

Спортивний кур'єр

Футбол

Кубок кубків. 1/16 фіналу. Повторні матчі.

«Локомотив» (Росія, Москва) — ЦСКА (Україна, Київ). 3:1 (1:1). 5 000. Буликін, 19, 53, Джанашія, 70 — Беженар, 13. Перший матч — 2:0.

«Вартекс» (Хорватія) — «Рудар» (Словенія) — 1:0 (перший матч — 1:0), «Партизан» (Югославія) — «Ньюкасл» (Англія) — 1:0 (1:2), «Лозанна» (Швейцарія) — «Лаціо» (Італія) — 2:2 (1:1), «Яблонець» (Чехія) — «Аполлон» (Кіпр) — 3:4 (1:2), «Хаака» (Фінляндія) — «Паніоніс» (Греція) — 1:3 (0:2), МТК (Угорщина) — «Рід» (Австрія) — 0:1 (0:2), ФК «Копенгаген» (Данія) — «Левскі» (Болгарія) — 4:1 (2:0), «Спартак» (Словаччина) — «Бешикташ» (Туреччина) — 2:1 (0:3), «Волеренген» (Норвегія) — «Рапід» (Румунія) — 0:0 (2:2), «Хельсінборг» (Швеція) — «Челсі» (Англія) — 0:0 (0:1), «Аміца» (Польща) — «Херенвен» (Нідерланди) — 0:1 (1:3), «Генк» (Бельгія) — «Дуйсбург» (Німеччина) — 5:0 (1:1), «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа) — «Парі Сен-Жермен» (Франція) — 3:2 (1:1), «Мальорка» (Іспанія) — «Хартс» (Шотландія) — 1:1 (1:0), **«Брага» (Португалія) — «Металургс» (Латвія) — 4:0** (0:0).

Хокей

Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Металургс» (Латвія). 3:0 (1:0, 2:0, 0:0). Дідковський, 19, Марковський, 29, Синьков, 30.

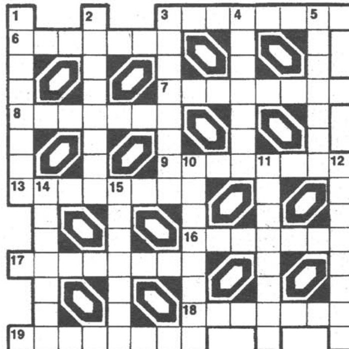
Гандбол

Європейський турнір Кубок міст. Чоловіки. 1/16 фіналу. Перший матч. ЦСКА (Україна, Київ) — СКА (Білорусь, Мінська область) — 34:22.

КРОСВОРД

По горизонталі: 3. Автор історичного роману у віршах «Маруся Чурай». 6. Союз держав у першу світову війну. 7. Знаменитий герцог, англійський полководець. 8. Перенесення музичного наголосу. 9. Візантійський імператор, вів велике будівництво храмів. 13. Чотириногий персонаж знаменитого твору А. Чехова. 16. Невістка Б. Хмельницького. 17. Служба, що доставляє газети. 18. Місто на Одрі в Чехії. 19. Автор роману «Буранний полустанок».

По вертикалі: 1. Відома українська співачка. 2. Різновид стародавньої індійської мови, в якій багато слів, схожих на українські. 3. Народний герой. 4. Італійська артистка балету, яка ввела танець на пуантах. 5. Одне з імен Афродіти. 10. Автор картини «Граки прилетіли». 11. Оболонка Землі, в якій здійснюється взаємодія законів природи і людського розуму. 12. Місто у Ферганській долині. 14. Засновник Києво-Печерської лаври. 15. Міфічна царівна, яка дала Тезею клубок ниток, завдяки яким герой вибрався з лабіринту.

Відповіді до кросворда, надрукованого 26 вересня

По горизонталі: 7. Білокур. 8. Бандура. 9. Золя. 10. Лавра. 12. Небо. 13. «Мойсей». 15. Настил. 17. Мал. 19. Дана. 20. «Іван». 22. Тур. 25. Гермес. 27. Гатило. 28. Герб. 30. Лайка. 31. Кант. 32. Скорина. 33. Ліванов.

По вертикалі: 1. Філолог. 2. Воля. 3. Кулдай. 4. Махаон. 5. Одін. 6. Требник. 11. Віка. 14. Содом. 16. Сенат. 17. Мат. 18. Лір. 21. Зеленко. 23. Удай. 24. Клінтон. 26. Солана. 27. Гравій. 29. Барс. 31. Краб.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 189340.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311190.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0